

مطالعه دیوان عالی کشور در نظام قضایی آمریکا

پدیدآورنده (ها): میر شکاری، عباس

حقوق :: نشریه قضاوت :: خرداد و تیر ۱۳۹۰ - شماره ۷۰

صفحات: از ۳۰ تا ۳۳

آدرس ثابت: <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/868864>

تاریخ دانلود: ۱۴۰۳/۱۱/۲۱

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

- ماموریت، اهداف و وظایف اساسی و محوری دیوان عدالت اداری
- بررسی ابعاد حقوقی مسئولیت رئیس جمهور در اجرای قانون اساسی به موجب اصل یکصد و سیزدهم قانون اساسی
- رئیس جمهور و مسئولیت اجرای قانون اساسی در جمهوری اسلامی ایران
- ولایت فقیه در حکمت سیاسی
- ولایت فقیه و قانون اساسی
- مفهوم تفکیک قوا در ایران
- الگوی تفکیک قوا در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
- الگوی مناسب برای تدوین قانون آیین دادرسی اداری در ایران و ضرورت آن؛ نظام فرانسوی یا انگلیسی؟
- مبانی فقهی حقوقی مسئولیت مدنی دولت
- صورت بندی حاکمیت در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و خوانش های موجود در این حوزه
- نظام نظارتی در فقه حکومتی
- نقش و جایگاه ولایت فقیه در مدیریت نظام جمهوری اسلامی ایران

عناوین مشابه

- مطالعه دیوان عالی کشور در نظام قضایی آمریکا (پایانی)
- مطالعه تطبیقی جایگاه مجلس اعیان انگلستان و دیوان عالی کشور ایران در نظام دادرسی کیفری
- جایگاه اصل عدم تبعیض مالیاتی در پرتو رویه قضایی دیوان دادگستری اتحادیه اروپا، دیوان عالی ایالات متحده آمریکا و نظام مالیاتی جمهوری اسلامی ایران (با تأکید بر وضعیت حقوقی اتباع بیگانه و اشخاص غیرمقیم)
- سازش میان موافقان و مخالفان رای وحدت رویه شماره ۷۱۴ هیئت عمومی دیوان عالی کشور با پذیرش نهاد تامین مالی دعوا توسط شخص ثالث در نظام قضایی ایران
- محیط شناسی «روستا» و اثر آن بر اتخاذ تصمیم قضایی پیرامون تغییر کاربری اراضی آن (مطالعه موردی: دامداری در روستا، موضوع رای وحدت رویه شماره ۷۶۰ دیوان عالی کشور)
- ابزارهای تفسیر در برخی آرای وحدت رویه دیوان عالی کشور، در پرتو آموزه‌هایی از نظام حقوقی آمریکا
- حمایت از آزادی و برابری در رویه قضایی دیوان عالی ایالات متحده آمریکا
- مطالعه نحوه گزارشگری دیوان محاسبات (موسسات عالی حسابرسی) دوازده کشور توسعه یافته و در حال توسعه در مقایسه با کشور جمهوری اسلامی ایران
- رویه و تهافت آراء قضایی در امور کیفری شعب دیوان عالی کشور
- معیارها و اصول حاکم بر ترجیح امنیت بر حقوق و آزادی‌ها با مطالعه در رویه قضایی دیوان عالی آمریکا

مطالعه دیوان عالی کشور در نظام قضایی آمریکا

قسمت اول

عباس میرشکاری

دانشجوی دکتری رشته حقوق خصوصی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران و وکیل دادگستری

چکیده: در نظام حقوقی ایالات متحده آمریکا دیوان عالی بالاترین مرجع رسیدگی به دعاوی در این کشور و تنها مرجع تفسیر قانون اساسی و مسئول نظارت بر اجرای دقیق آن به شمار می‌آید. به عبارت دیگر، دیوان عالی آمریکا عالی‌ترین نهاد قضایی این کشور است. در تحقیق پیش رو بر آنیم که ویژگی‌های دیوان عالی را در نظام حقوقی آمریکا بشناسیم.

تاریخ تأیید: ۱۳۹۰/۲/۱۸

Mirshकारी.ab1@yahoo.com

تاریخ وصول: ۱۳۸۹/۷/۱۴

نویسنده پاسخگو: کانون وکلای مرکز ایران

گفتار اول - جایگاه و سازمان دیوان عالی

بند اول - جایگاه دیوان عالی

الف - جایگاه دیوان عالی در حکومت ایالات متحده

شناخت جایگاه دیوان عالی کشور در نظام حکومتی آمریکا بدون در نظر داشتن چگونگی تفکیک قوا در این کشور^۱ ناقص است؛ چه تفکیک قوا به ویژه در سطح فدرال در ایالات متحده آمریکا یکی از ارکان و مشخصه‌های مهم ساختار سیاسی آمریکا و موثر در نظام حقوقی این کشور است.^۲ توضیح بیشتر آنکه نظام سیاسی ایالات متحده آمریکا جمهوری فدرال است و در این کشور سیستم تفکیک قوا به شکل کاملاً بارزی به مرحله اجرا درآمده است. بنیان‌گذاران و نویسندگان اعلامیه استقلال و قانون اساسی ایالات متحده به دلیل نگرانی از ظهور نظام سلطنتی اروپایی که در آن پادشاه، قدرت مطلق را در دست داشت، نظام سیاسی جدید خود را به گونه‌ای طراحی کردند که در آن فرد یا نهادی نتواند قدرت مطلق به دست آورد.^۳ قوای این کشور به شکل زیر قابل تحلیل می‌باشد:

قوه مقننه و یا کنگره ایالات متحده آمریکا از دو مجلس تشکیل شده است: مجلس نمایندگان ایالات متحده آمریکا و مجلس سنای ایالات متحده آمریکا که مسئولیت قانون‌گذاری را به طور کامل بر عهده دارد. در انتخاب نمایندگان آن، هیچ نهادی غیر از رای مستقیم مردم نقش ندارد و نمی‌توان آن را منحل کرد. رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا نیز به عنوان رئیس قوه مجریه با رای مستقیم مردم و از طریق آرای مجمع انتخاباتی انتخاب می‌شود و در برگزیدن وزرا اختیارات کاملی دارد. در حقیقت، رئیس‌جمهور نیازی به کسب رای اعتماد از کنگره ندارد و کنگره نیز متقابلاً نمی‌تواند با رای عدم

معرفی شده توسط رئیس‌جمهور برای عضویت در دیوان عالی فدرال را تأیید می‌کند و در مقابل، این نهاد می‌تواند مصوبات کنگره را به دلیل مغایرت با قانون اساسی ابطال نماید. رای دیوان عالی فدرال به عنوان ضامن اجرای صحیح قانون اساسی برای کنگره و رئیس‌جمهور الزام‌آور است و کنگره نمی‌تواند آنگونه که در مقابل توهای رئیس‌جمهور عمل می‌کند، تصمیمات قانونی دیوان عالی را نقض کند.^۵

بدین ترتیب حقیقت آن است که بگوییم هر چند رئیس‌جمهور از طریق معرفی قضات دیوان و کنگره از طریق تأیید قضات پیشنهادی، بر دیوان عالی کشور تأثیرگذار هستند؛ اما با توجه به دائمی بودن قضات و امکان ابطال مصوبات قوای مقننه و مجریه، دیوان نه تنها استقلال خود را حفظ می‌کند بلکه می‌تواند نقش چشم‌گیری در تأثیرگذاری بر قوای دیگر داشته باشد.^۶

ب - جایگاه دیوان عالی در نظام قضایی

پیش از پرداختن به موضوع اصلی این بند، لازم به ذکر است که آنچه نظام حقوقی آمریکا را منحصر به فرد کرده است، تفکیک بین حقوق دولت فدرال و حقوق دولت‌های ایالتی است که موجب شده عملاً دو سازمان قضایی موازی در ایالات متحده به وجود بیاید.^۷ بر مبنای این تفکیک، اختیارات و صلاحیت‌های قضات فدرال و ایالت‌ها نیز از یکدیگر جدا می‌شود. هر ایالت یک نوع سیستم حقوقی جداگانه با سلسله مراتب حقوقی خاص خود دارد. به همین دلیل نمی‌توان یک سیستم واحد حقوقی با ساختار و تشکیلات منسجم و یگانه در ایالات متحده شناسایی کرد. از همین جهت است که برای درک واقعی نظام حقوقی آمریکا باید به سیستم

اعتماد، هیات دولت و یا وزرا را برکنار کند. در راس سوم مثلث قوا در ایالات متحده آمریکا، قوه قضائیه و یا دیوان عالی فدرال ایالات متحده آمریکا قرار دارد که از یک سو اعضای آن توسط قوه مجریه و قوه مقننه انتخاب می‌شوند و از سوی دیگر نظارت خود را بر دو قوه اعمال می‌کند. به عبارت دیگر، قوه قضائیه که در دیوان عالی فدرال ایالات متحده آمریکا تبلور یافته است، کاملاً مستقل عمل می‌کند و نه قوه مجریه و نه قوه مقننه نمی‌توانند بر روند تصمیم‌گیری‌های آن تأثیر بگذارند. در واقع، رئیس‌جمهور و یا کنگره نمی‌توانند مصوبات قانونی دیوان عالی فدرال را باطل اعلام نمایند و یا از اجرای آن سرباز زنند.^۸

این استقلال از این جهت نصیب دیوان عالی شده است که هر چند اعضای ۹ نفره این مرجع با معرفی رئیس‌جمهور و با تصویب دو سوم سناتورها انتخاب می‌شوند اما از آنجا که به صورت مادام‌العمر به فعالیت می‌پردازند، از استقلال برخوردار خواهند بود؛ چه این امر سبب می‌شود که اعضای دیوان عالی بدون نگرانی از برکناری توسط رئیس‌جمهور و یا کنگره به وظایف قانونی خود بپردازند. بر اساس قانون اساسی، اعضای دیوان عالی فدرال تنها از طریق اعلام جرم علیه آنان و محکومیت از سمت خود برکنار می‌شوند. روابط دیوان عالی فدرال و رئیس‌جمهور به این‌گونه تعریف شده است که از یک سو رئیس‌جمهور، اعضای آن را برای تأیید به کنگره معرفی می‌کند و از سوی دیگر دیوان عالی فدرال می‌تواند به طرفیت رئیس‌جمهور اعلام جرم نماید. در چنین صورتی مراحل قانونی استیضاح رئیس‌جمهور در کنگره به جریان می‌افتد. دیوان عالی فدرال و کنگره نیز دارای روابط متقابل هستند، به این شکل که کنگره افراد

بند دوم - سازمان دیوان عالی در نظام دادرسی آمریکا
الف - نحوه تشکیل عالی ترین مرجع قضایی آمریکا
الف - ۱ - شرایط قضاات عالی ترین مرجع قضایی

قضاات دیوان عالی آمریکا، نقش پررنگی در روند کلی ایالات متحده ایفا می کنند؛ این نکته نه تنها از تدبیر در صلاحیت های دیوان قابل استنباط است؛ به ویژه از این جهت مهم تلقی می گردد که قضاات پس از انتخاب از سوی رئیس جمهوری وقت و دریافت رای اعتماد از سوی سنای ایالات متحده آمریکا، در صورت عدم بازنشستگی به صورت خودخواسته، به طور مادام العمر در این سمت خدمت می کنند. به همین علت، ترکیب قضاات دیوان عالی از نظر سیاسی و عقیدتی از اهمیت زیادی در تعیین روند اجتماعی ایالات متحده آمریکا برخوردار است.

در نظام حقوقی ایالات متحده آمریکا هیچ شرط خاصی به عنوان شرایط عمومی یا اختصاصی قضاات دیوان عالی پیش بینی نشده است؛ بنابراین رئیس جمهور در انتخاب قضاات این مرجع دارای اختیار کامل است و می تواند هر فردی را که بخواهد برای این سمت انتخاب کند. البته توجه به این نکته لازم است که این اختیار مطلق به وسیله عرفی که در این خصوص شکل گرفته و تقریباً تثبیت شده نیز می باشد، محدود و مقید شده است. این رویه عرفی را با در نظر داشتن دو نکته زیر بهتر می توان تحلیل کرد:

نکته اول - معمولاً روسای جمهور افرادی را انتخاب می کنند که از لحاظ سیاسی مشابه وی فکر کنند و اغلب به حزبی که رئیس جمهور به آن وابسته است، تعلق داشته باشند.^{۱۴}

نکته دوم - با آنکه همان طور که گفتیم، شرط حقوقی ویژه ای وجود ندارد، اما بسیار بعید است که غیر حقوق دانان به این سمت منصوب شوند؛ بلکه در عمل افرادی به این سمت منصوب می شوند که حقوق دانانی باتجربه با ارزش و مهم در حقوق عمومی یا خصوصی بوده و صاحب مشاغلی مانند قضاوت، مدیر ادارات دولتی یا وکیل بوده و حداقل ۱۰ سال سابقه در این زمینه داشته باشند و به طور کلی آنکه برای انتصاب به این سمت، صاحب صلاحیت شناخته شده باشند.^{۱۵}

الف - ۲ - مقام ناصب قضاات عالی ترین مرجع قضایی

اعضای دیوان به وسیله رئیس جمهور ایالات متحده با توصیه و رضایت سنا انتخاب می شوند؛ به این صورت که افرادی توسط رئیس جمهور تعیین و به مجلس سنا معرفی می شوند. توضیح این نکته نیز لازم است که جدا از آنکه انتخاب رئیس جمهور

قضاات دیوان عالی آمریکا، نقش پررنگی در روند کلی ایالات متحده ایفا می کنند؛ این نکته نه تنها از تدبیر در صلاحیت های دیوان قابل استنباط است؛ به ویژه از این جهت مهم تلقی می گردد که قضاات پس از انتخاب از سوی رئیس جمهوری وقت و دریافت رای اعتماد از سوی سنای ایالات متحده آمریکا، در صورت عدم بازنشستگی به صورت خودخواسته، به طور مادام العمر در این سمت خدمت می کنند

بدوی و دادگاه استیناف، دیوان عالی ایالتی به صدور حکم می پردازد. لیکن در تعدادی از ایالات، دادگاه استیناف وجود ندارد و شکایات از دادگاه های بدوی مستقیماً به دیوان عالی ایالتی ارجاع داده می شود. دادگاه های اختصاصی بسیار متنوعی هم در امور مدنی و هم در امور کیفری در ایالات مستقر هستند که اغلب با دیگر ایالات تفاوت دارند.^{۱۶}

سازمان قضایی فدرال، برخلاف سازمان قضایی ایالتی از نظم بیشتری برخوردار است. در سطح فدرال دو گروه دادگاه وجود دارد. دادگاه های فدرال سنتی و دادگاه های فدرال ویژه که به موجب قوانین متعدد فدرال تاسیس شده اند.

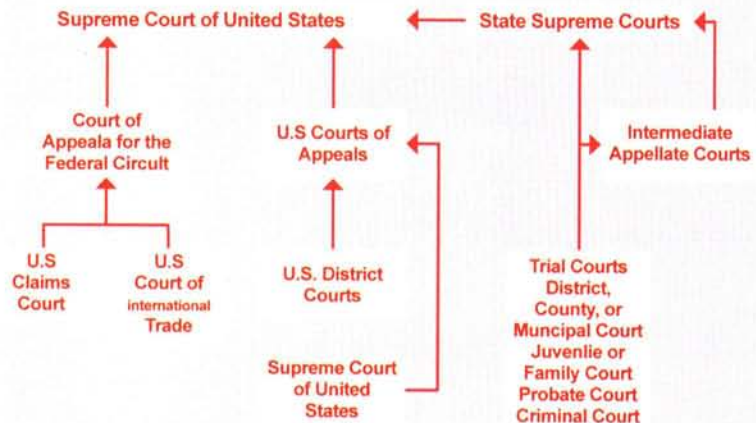
در راس دادگاه های فدرال سنتی، دیوان عالی فدرال قرار دارد. دادگاه های استیناف Courts of Appeals و آنگاه دادگاه های ناحیه District Courts در سطوح پایین تر قرار می گیرد. دادگاه های ناحیه در حقیقت نقش دادگاه های بدوی را ایفا می کنند. احکام دادگاه های ناحیه در دادگاه های استیناف قابل تجدیدنظر هستند و در صورت بروز اختلاف میان دو دادگاه، دیوان عالی فدرال ایالات متحده آمریکا به صدور حکم مبادرت می کند.

حقوقی تک تک ایالت ها در کنار نظام حقوقی فدرال توجه داشت.

با توجه به نکته فوق، بدیهی است که سازمان قضایی ایالات متحده آمریکا از یک سو شامل دادگاه های فدرال و از سوی دیگر دربرگیرنده دادگاه های ایالتی است. برخلاف دیگر کشورهای فدرال در جهان، دادگاه های فدرال آمریکا ضرورتاً در راس سلسله مراتب دادگاه ها قرار نمی گیرند بلکه این دادگاه ها تنها در تعدادی از موارد می توانند به درخواست اصحاب دعوی، به پرونده های دادگاه های ایالتی رسیدگی کنند.

به موجب اصل سوم بخش «۱۱» قانون اساسی آمریکا، قوه قضائیه ایالات متحده به دیوان عالی و دادگاه های تالی که کنگره می تواند در هر زمانی تعیین نماید، تشکیل می گردد. کنگره در راستای اصل فوق در تاریخ ۱۷۸۹ قانون موسوم به Act Judiciary of ۱۷۸۹ را تصویب نمود^{۱۷} اما به مرور در این قانون اصلاحاتی صورت گرفت که با توجه به اصلاحات صورت گرفته در قانون فوق، می توان گفت که سیستم قضایی ایالات متحده آمریکا به صورت هرمی تشکیل شده است که در راس آن دیوان عالی، در مرحله میانی، دادگاه استیناف^{۱۸} و در مرحله بدوی، دادگاه ناحیه^{۱۹} می باشد. همین شیوه هرمی در هر یک از ایالات نیز برقرار می باشد.^{۲۰} نمودار زیر می تواند به خوبی این هرم را نشان دهد.

توضیح بیشتر آنکه، در سطح ایالت ها، هر ایالت دارای سازمان قضایی خاص خود است و نمی توان یک سلسله مراتب واحد برای آنان ترسیم کرد. اما به طور معمول یک سلسله مراتب ۳ درجه ای وجود دارد که شامل دادگاه های بدوی (دادگاه های ناحیه در ایالات متحده آمریکا)، دادگاه های استیناف Appeals of Court و یک دیوان عالی ایالتی است. دادگاه استیناف وظیفه رسیدگی به شکایات و درخواست تجدیدنظر به احکام دادگاه های بدوی را دارد. در صورت بروز اختلاف میان آرای دادگاه های

عدالت ملی شناخته می‌شود^{۲۷} و مسئولیت نظارت برای نظام دادگاه‌های فدرال را بر عهده دارد.^{۲۸} همان‌طور که پیش از این گفته شد: دیوان عالی ایالات متحده آمریکا از ۹ عضو تشکیل شده است که ارشد قضات تحت عنوان قاضی ارشد (Chief Justice)، ریاست این نهاد مهم را بر عهده می‌گیرد. رئیس دیوان، یکی از نه نفر اعضای دیوان می‌باشد که به وسیله رئیس‌جمهور و با مشورت و تأیید سنا به این سمت منصوب می‌شود. پس از معرفی توسط رئیس‌جمهور که نقش احزاب و گروه‌های مختلف را در آن نمی‌توان نادیده گرفت^{۲۹}، کمیته قضایی سنا در بررسی افراد جلسات مکرر تحقیق برگزار می‌کند^{۳۰} و سپس نظر خود را با یک رای به سنا اعلام می‌کند و در نهایت رای اکثریت سنا تأثیرگذار خواهد بود.^{۳۱} هرچند هشت قاضی دیگر عضو دیوان سمت دستیاری (Associates) دارند اما از حقی برابر با قاضی ارشد، برخوردار هستند. به عبارت دیگر، میان رئیس دیوان با سایر اعضای دیوان از لحاظ تعداد رای و کیفیت رای تفاوتی وجود ندارد^{۳۲} و از قضات دیگر هیچ‌گونه صلاحیت قضایی افزون‌تری ندارد.^{۳۳} روند کار به خوبی می‌تواند این تساوی را نشان دهد: پرونده‌ها در دیوان عالی با حضور ۹ عضو مورد رسیدگی قرار می‌گیرد و حداقل ۵ رای برای تصویب و یا رد تصمیمات دیوان لازم است. در دیوان عالی همواره پیش از ورود به ماهیت پرونده‌ها، رای‌گیری در این خصوص که آیا دیوان باید آن موضوع را رسیدگی نماید یا خیر انجام می‌گیرد و در صورتی که رای کافی کسب نشود، پرونده مورد بحث از دستور کار دیوان عالی خارج می‌شود.

بنابراین ملاحظه می‌شود که تمایزی میان اعضا و رئیس بر قرار نیست با این حال توجه به این نکته لازم است که تفاوت رئیس دیوان با سایر اعضا از جهت نوشتن رای بارز می‌شود؛ به این صورت که بعد از رای‌گیری، اگر رئیس در اکثریت باشد، او اختیار دارد که رای را خود انشا نماید یا به دیگری انشای آن را واگذار کند و به این ترتیب در نگارش رای تأثیرگذار باشد اما اگر در اقلیت باشد تعیین نویسنده رای با اکثریت است.^{۳۴} دیوان از سال ۱۷۸۹ تا اکنون ۱۶ رئیس داشته است که طولانی‌ترین دوره ریاست، ۳۴ سال به طول کشیده است.^{۳۵}

منابع:

- 1- the under powers of Separation Constitution States United
- 2- آلکسی دوتوکویل، تحلیل دموکراسی در آمریکا، م. رحمت‌الله مقدم مراغه‌ای، زوار، چ اول، ۱۳۴۷، ص ۱۰۲.
- 3- Constitution- Making ,Tushnet.V Mark ۲۰۰۷, Oxford York New ,Law al .P47 ,1997

پایان عضویت اعضای دیوان ممکن است به وسیله استعفای خود اعضا، مرگ آنها و یا اعلام جرم از طرف مجلس نمایندگان و محاکمه به وسیله سنا قابل تحقق باشد

حال قابل ذکر است که امور اداری مربوط به دستگاه قضایی با وزیر دادگستری می‌باشد.

ب- ۱- اعضای دیوان

اعضای دیوان، نه نفر می‌باشند؛ علت انتخاب ۹ عضو برای دیوان عالی ریشه در سنت دارد و مستند به اصول قانون اساسی نیست. قانون اساسی سال ۱۷۸۹ هیچ اشاره‌ای به تعداد اعضا دیوان عالی فدرال نداشته است. بر اساس عرف، تعداد قضات دیوان عالی فدرال همواره بین ۸ تا ۱۰ نفر بوده است. اما این رویه عرفی مدت زیادی طول نکشید؛ چه از آنجا که به موجب فصل سوم بخش ۱ قانون اساسی آمریکا، قوه قضائیه ایالات متحده به دیوان عالی و دادگاه‌های تالی که کنگره می‌تواند در هر زمانی تعیین نماید و تشکیل دهد واگذار می‌گردد. کنگره در راستای اصل فوق در تاریخ ۱۷۸۹ قانون موسوم به Act Judiciary of ۱۷۸۹ را تصویب نمود. بر اساس این قانون تعداد قضات، ۷ نفر تعیین شد.^{۳۶} در سال ۱۸۶۶، رئیس‌جمهور وقت (اندرو جانسون) از انتخاب یک پست خالی در دیوان عالی سرباز زد و به همین دلیل کنگره، تعداد اعضای دیوان را به ۸ قاضی کاهش داد. اما جانشین وی، گرانت با انتخاب یک قاضی دیگر موافقت کرد و از آن زمان به بعد تعداد قضات دیوان عالی ۹ نفر بوده است. در نهایت تعداد قضات دیوان عالی ایالات متحده بر اساس قانون مصوب ۱۸۶۹ کنگره از ۷ قاضی به ۹ قاضی افزایش یافته است^{۳۷} که جمعا به بررسی پرونده‌ها می‌پردازند؛^{۳۸} مگر هنگامی که یکی از قضات به دلیل بیماری یا هرگونه دلیل خاص دیگر نمی‌تواند حضور داشته باشد.^{۳۹} تصمیمات دیوان به اکثریت آرای افراد شرکت‌کننده در رای (حاضرین در جلسه) گرفته می‌شود. بنابراین در صورتی که کل اعضا حاضر باشند با ۷ رای موافق می‌توان تصمیم گرفت.

ب- ۲- رئیس دیوان:

از رئیس دیوان تنها یک بار در قانون اساسی در بند ۶ بخش ۳ یاد شده است. به موجب این اصل، زمانی که شخص رئیس‌جمهور ایالات متحده محاکمه می‌شود، ریاست جلسه با رئیس دیوان عالی کشور می‌باشد. با این وجود، سمت ریاست دیوان از اهمیت فراوانی برخوردار است؛ به نحوی که فرد صاحب این پست به عنوان قاضی، مدیر و نماد

هیچ‌گونه تعهدی برای قبول این سمت توسط فرد معرفی شده ایجاد نمی‌کند و افراد می‌توانند پس از انتخاب به هر دلیلی از قبول این پست امتناع کنند؛ همین‌طور اعضای سنا نیز می‌توانند به هر دلیلی از قبول و تأیید قضات پیشنهادی خودداری کنند، مثلا دیدگاه‌های نامزد معرفی شده را در خصوص مسائل حقوقی قبول نداشته باشند.^{۴۰}

انتخاب قضات دادگاه‌های فدرال به ویژه قضات دیوان عالی فدرال از جمله بهترین فرصت‌های یک رئیس‌جمهور برای تأثیرگذاری بر قوه قضائیه به شمار می‌آید.^{۴۱} وی با معرفی قضات، عملا ساختار قوه قضائیه را شکل می‌دهد و از آنجا که جانشین وی نمی‌تواند قضات انتخاب شده را عزل نماید، میراث هر رئیس‌جمهور مدت‌ها پس از ترک کاخ سفید در دستگاه قضایی باقی می‌ماند. میراثی که آثار آن پابرجا خواهد بود؛ چه دیوان عالی فدرال با استناد به قانون اساسی می‌تواند برنامه‌های رئیس‌جمهور و یا مصوبات کنگره را مردود اعلام کند، به همین دلیل ترکیب سیاسی و جناحی دیوان عالی فدرال همواره عاملی در جهت موفقیت و یا ناکامی روسای جمهور بوده است.

جدا از مرحله انتصاب، توجه به چگونگی پایان عضویت نیز قابل تامل است؛ توضیح آنکه این قضات برای طول عمرشان انتخاب می‌شوند؛ البته به این شرط که در طول دوره عضویت رفتاری خوب و مناسب داشته باشند. به این ترتیب پایان عضویت اعضای دیوان ممکن است به وسیله استعفای خود اعضا، مرگ آنها و یا اعلام جرم از طرف مجلس نمایندگان و محاکمه به وسیله سنا قابل تحقق باشد.^{۴۲} اما این موارد به ندرت تحقق یافته است به نحوی که در طول تاریخ تشکیل دیوان تنها یک قاضی گرفتار اعلام جرم و محاکمه و اخراج گردیده است.^{۴۳} همین امر در نهایت سبب شده است که هر رئیس‌جمهور شاید تنها یک بار در طول دوره‌اش فرصت انتخاب اعضای دیوان را داشته باشد حتی بعضی از روسای جمهور نیز هیچ‌وقت فرصت انتخاب نداشته‌اند که می‌توان از جمله از جیمی کارتر نام برد که حتی فرصت یک بار انتخاب را نیز نداشت.^{۴۴} نکته قابل ذکر آنکه بدنه قضایی ایالات متحده نقش رسمی‌ای در انتخاب یا معرفی قضات دیوان بر عهده ندارد اما این بدنه به طور غیررسمی سعی می‌کند در معرفی قضات نقش داشته باشد؛ برای مثال می‌توان به تلاش‌های کانون و کلا برای معرفی قضات اشاره کرد.^{۴۵}

ب- تشکیلات عالی‌ترین مرجع قضایی در نظام دادرسی آمریکا

پیش از توضیح تشکیلات قضایی دیوان عالی، قابل ذکر است که دیوان عالی کشور در آمریکا از تشکیلات اداری پیچیده‌ای برخوردار نیست. ریاست این تشکیلات نیز با رئیس دیوان می‌باشد. در عین

نویسنده به بررسی موضوع از دیدگاه تاریخی و منطقی پرداخته است:

Supreme The ,Leucgtenburg.E William
Press University Oxford ,Rrborn Court
.148 p ,1995

۲۰- Legal.S.U The ,Hall .L Timothy
.p640 ,System

۲۱- Legal.S.U The ,Hall .L Timothy
.p170 ,System

۲۲- Supreme THE ,Patrick.J John
Oxford ,States United The Of Court
.28 p ,2001 ,Press University

۲۳- Mi- ,Taruffo ;C Geoffrey ,Hazard
.43 p ,Procedure Civil American ,chele

۲۴- Legal.S.U The ,Hall .L Timothy
.P640 ,System

۲۵- Legal.S.U The ,Hall .L Timothy
.21 p ,System

۲۶- ,Taruffo ;C Geoffrey ,Hazard
.46 p ,Procedure Civil American

در بررسی ادله برای افزایش تعداد قضاوت:

Supreme The ,Leuchtenburg .E William
Press University Oxford ,Rrborn Court
.85 p ,1995

۲۷- SUPREME THE ,Patrick .J John
Oxford ,STATES UNITED THE OF COURT
.69 p ,2001 ,Press University

۲۸- Mi- ,Taruffo ;C Geoffrey ,Hazard
.46 p ,Procedure Civil American ,chele

۲۹- SUPREME THE ,Patrick.J John
p ,STATES UNITED THE OF COURT
.28

۳۰- SUPREME THE ,Patrick.J John
p ,STATES UNITED THE OF COURT
.28

۳۱- SUPREME THE ,Patrick.J John
p ,STATES UNITED THE OF COURT
.28

۳۲- SUPREME THE ,Patrick.J John
p ,STATES UNITED THE OF COURT
.69

۳۳- ,Michele ,Taruffo ;C Geoffrey ,Hazard
.46 p ,Procedure Civil American

۳۴- SUPREME THE ,Patrick.J John
STATES UNITED THE OF COURT
.69 p ,2001

۳۵- روسای دیوان عالی کشور آمریکا، مدت تصدی
پست و رئیس‌جمهور وقت را می‌توان در منبع زیر
دید:

,System Legal.S.U The ,Hall .L Timothy
.641 p ,2004 ,Press Salem ,2 Volume

p.43 ,Procedure Civil American ,chele

۱۲- دادگاه‌های ویژه؛ در کنار این سه نوع دادگاه،
دادگاه‌های ویژه ایالات متحده Special S.U
Courts و سازمان‌های اداری Administrative
Agencies قرار دارند که هر یک پرونده‌های
تخصصی را مورد رسیدگی قرار می‌دهد. از جمله
دادگاه‌های ویژه می‌توان از دادگاه دعاوی ایالات
متحده Court S.U Claims Of ، دادگاه مالیاتی
ایالات متحده Court Tax S.U و دادگاه بازرگانی
بین‌المللی ایالات متحده S.U Inte of Court -
Trade national نام برد. بعضی از این دادگاه‌ها،
صلاحیت انحصاری دارند مانند دادگاه بازرگانی
بین‌المللی ایالات متحده که صالح برای رسیدگی به
دعاوی راجع به واردات هستند. اما در موارد دیگر،
افراد می‌توانند برای شکایت یکی از دادگاه‌های
مختلف را انتخاب کنند، از جمله در موارد مالیاتی،
شاکمی می‌تواند در دادگاه ناحیه یا دادگاه دعاوی
و یا دادگاه مالیاتی طرح دعوی نماید. اما مرجع
درخواست تجدیدنظر در هر یک از دادگاه‌های ویژه،
یکی از ۱۲ دادگاه استیناف فدرال و در مرحله بعدی
در دیوان عالی فدرال خواهد بود. این سیر قانونی نیز
در خصوص سازمان‌های اداری صدق می‌کند. این
سازمان‌ها نیز بر اساس قوانین کنگره، صلاحیت
رسیدگی به یک‌سری دعاوی خاص را دارد.

,Michele ,Taruffo ;C Geoffrey ,Hazard
Introduc- An :Procedure Civil American
Yale ,Series Law Contemporary tion
.p55 ,1993 ,Press University

۱۳- ,Lewis Tandy Thomas
SALEM ,1 Volume ,Court Supreme.S.U
.47 p ,2007 ,INC ,PRESS

۱۴- Legal.S.U The ,Hall .L Timothy
.2004 ,Press Salem ,2 Volume ,System
.36 p

۱۵- SU- THE ,Patrick .J John
UNITED THE OF COURT PREME
,2001 ,Press University Oxford ,STATES
.28 p

۱۶- Mi- ,Taruffo ;C Geoffrey ,Hazard
.64 p ,Procedure Civil American ,chele

۱۷- SUPREME THE ,Patrich .J John
STATES UNITED THE OF COURT
.p28 ,2001 ,Press University Oxford

۱۸- برای ملاحظه مصداقی در خصوص نحوه
استفاده روزولت در نوامبر ۱۹۳۶ از انتخاب قضاوت:
Supreme The ,Leuchtenburg.E William
Press University Oxford ,Rrborn Court
.108 p ,1995

۱۹- برای بررسی انتقادی موضوع به ویژه از این
دیدگاه که بازنشستگی قضاوت بعد از سن ۷۵ سالگی
باید اجباری باشد می‌توان به منبع زیر مراجعه کرد.

۴- ابوالفتح، امیرعلی، برآورد استراتژیک آمریکا،
ابرار معاصر، ج ۱، ۱۳۸۱، ص ۷۳.

۵- مارکوس وب، ایالات متحده آمریکا، م. فاطمه
شاداب، ققنوس، ج ۱، ۱۳۸۳، ص ۱۱۲.

۶- S.U Historic ,Johnson.W John
Cases Court ,Routledge ,2001 ,179 p.

۷- برای مطالعه این موضوع در زمینه‌های
غیرحقوقی: فرانک ال . شونل، آمریکا چگونه آمریکا
شد؟ م. ابراهیم صدقیانی، انتشارات امیرکبیر، چ
سوم، ۱۳۸۳، ص ۳۵ - ۳۳.

۸- ,Taruffo ;C Geoffrey Hazard
An :Procedure Civil American ,Michele
,Series Law Contemporary Introduction
.p43 ,1993 ,Press University Yale

۹- دادگاه استیناف دومین دادگاه در سیستم
حقوقی ایالات متحده آمریکا به شمار می‌آید.
کلیه احکام دادگاه ناحیه (ایالات متحده آمریکا)
قابل تجدیدنظرخواهی در دادگاه‌های استیناف
هستند، مگر آنکه به طور استثنایی قانون مرجع
تجدیدنظرخواهی از دادگاه‌های ناحیه را مستقیماً بر
عهده دیوان عالی فدرال ایالات متحده آمریکا گذاشته
باشد. هر حکمی توسط این دادگاه‌ها باید توسط ۳
قاضی صادر شود. بیش از ۹۰ درصد پرونده‌های
مطرح شده در دادگاه‌های استیناف از دادگاه‌های
ناحیه ارجاع داده شده‌اند. احکام دادگاه‌های ویژه
ایالات متحده آمریکا و یا سازمان‌های اداری
فدرال نیز در همین دادگاه‌ها مورد تجدیدنظر قرار
می‌گیرند. برای مطالعه بیشتر:

CAM- ,Procedure Civil on ,jolowicz.a.J
,2000 ,PRESS UNIVERSITY BRIDGE
.p301

۱۰- دادگاه‌های ناحیه (district States United
courts) اولین سطح از سیستم حقوقی ایالات
متحده آمریکا به شمار می‌آیند. به صورت عمده
در هر پرونده یک قاضی به رسیدگی مشغول
می‌شود اما در برخی موضوعات استثنایی حتی ۳
قاضی مسئولیت قضاوت در یک دادگاه را بر عهده
می‌گیرند. صلاحیت دادگاه‌های ناحیه زیاد است
و آنها در بسیاری از موارد حق رسیدگی و صدور
حکم را دارند. عمده‌ترین صلاحیت‌های دادگاه‌های
ناحیه عبارتند از: جرائم فدرال، شکایات مدنی بر
مبنای قوانین فدرال، شکایات مدنی بین شهروندان
ایالت‌های متفاوت مشروط بر اینکه ادعای
خسارت کمتر از ۵۰ هزار دلار نباشد، رسیدگی به
پرونده‌های ورشکستگی، بازرگری در احکام تعدادی
از آژانس‌های اداری فدرال، موارد حقوقی دریایی.

,Michele ,Taruffo ;C Geoffey ,Hazard
Introduc- An :Procedure Civil American
Yale ,Series Law Contemporary tion
.54 P .1993 ,Press University

۱۱- Mi- ,Tarffo ;C Geoffrey ,Hazard